

عنوان مقاله:

تعریف انسان کامل و انسان شناسی از دیدگاه حافظ و مولانا

محل انتشار:

چهاردهمین کنفرانس بین المللی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی در ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

ابوالفضل کارگر - دانشجوی کارشناسی رشته ادبیات و زبان فارسی دانشگاه فرهنگیان

خلاصه مقاله:

انسان کامل سرچشمه همه معارف اولیا و انبیا در باب خداوند است، بلکه او خود حقیقت الهیه ابدی است. انسان و انسان شناسی از موضوع های محوری آثار مولانا و حافظ است. تمام موضوعات دیگری که در آثار آنان مطرح و بررسی شده اند بی گمان با موضوع انسان ارتباط دارند. انسان کامل یعنی آن انسانی که قهرمان همه ارزش های انسانی است. شعر حافظ چون آیینه ی تمام نمای روح و روحیه و عقیده و سلیقه و نگاه و نگرش او به انسان و جهان و طبیعت و ماوراء طبیعت است. انسانهایی که در تمام جهات انسانی خود به کمال رسیده اند همواره منبع فیض الهی می باشند و همچون طبیبانی آگاه و دلسوز، در پی درمان امراض و بیماری های جسمی و روحی نوع بشر میباشند و بدون چشم داشت پاداشی، در مسیر هدایت بشر گام بر می دارند که به تعبیر مولوی هیچ عصر زمانی نیست که از وجود چنین رهبران و هادیان روحانی خالی باشد و می گوید « همین افراد مکمل و برگزیدگان حق اند که در هر دوره و زمانی به صورتی و کینونتی خاص برای هدایت و دستگیری بشر ظهور میکنند»

کلمات کلیدی:

حافظ، مولانا، انسان شناسی، انسان کامل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1895195>

